

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobkyně: **O. B.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 31. 5. 2005, č. j. 55 Az 148/2004 – 41,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Krajského soudu v Brně dne 3. 6. 2004 se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 5. 2004, č. j. OAM-1148/VL-19-ZA09-2004, jímž bylo rozhodnuto tak, že se žadatelce podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), azyl neuděluje. Současně bylo rozhodnuto, že se na cizinku nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Krajský soud v Brně po přezkoumání rozhodnutí podle ustanovení § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), neshledal žalobu důvodnou, a proto ji rozsudkem ze dne 31. 5. 2005, č. j. 55 Az 148/2004 – 41 zamítl. Shodně se správním orgánem dospěl k závěru, že žalobkyní uváděné důvody nelze podřadit pod žádnou ze skutečností, které jsou uvedeny v ustanovení § 12 zákona o azylu, jejichž existence je nezbytná pro možnost udělení azylu. Neshledal rovněž pochybení ze strany žalovaného, pokud žalobkyni nebyl udělen azyl podle § 13 a § 14 zákona o azylu a pokud nebyly shledány překážky vycestování ve smyslu § 91 téhož zákona.

Proti rozsudku Krajského soudu v Brně podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) včas kasační stížnost, v níž se dovolávala zákonných důvodů specifikovaných v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s. a předně vytýkala Krajskému soudu v Brně, že její kauzu posoudil v rozporu s platným právním řádem, zejména zákonem o azylu. Navrhovala, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek Krajského soudu v Brně a věc mu vrátil

k dalšímu řízení. Současně žádala o ustanovení bezplatného právního zástupce pro řízení o kasační stížnosti a o přibrání tlumočnicka jazyka ukrajinského pro totéž řízení. Navrhovala též, aby Nejvyšší správní soud ve smyslu ustanovení § 107 s. ř. s. přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

Usnesením ze dne 13. 10. 2005, č. j. 55 Az 148/2004 – 60, Krajský soud v Brně žádost žalobkyně o ustanovení zástupce zřad advokátů pro řízení o kasační stížnosti zamítl a současně vyzval stěžovatelku, aby ve lhůtě 15-ti dnů ode doručení této výzvy odstranila nedostatek svého podání ze dne 1. 8. 2005 spočívající v tom, že není zastoupena advokátem, ačkoliv sama nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Navrhovatelku upozornil, že nevyhoví-li ve stanovené lhůtě této výzvě, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne. V odůvodnění svého rozhodnutí vysvětlil, že vyzval stěžovatelku, aby ve lhůtě 15-ti dnů od doručení výzvy předložila soudu vyplněný a podepsaný formulář „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce“ a dále aby sdělila, jakým způsobem a v jaké výši platí nájem ubytovateli či pronajímateli bytu a jak si opatřuje finanční prostředky na svou výživu a ošacení. Protože stěžovatelka sdělila soudu pouze to, že nájem za ni platí sestra, aniž by uvedla v jaké výši, a dále nesdělila soudu, jak si opatřuje finanční prostředky na svou výživu a ošacení, byla uvedeným soudem opětovně vyzvána, výzvou ze dne 12. 9. 2005, aby ve lhůtě sedmi dnů ode dne doručení této výzvy uvedené chybějící údaje doplnila a současně, aby předložila soudu důkaz o svém tvrzení, že nájem bytu za ni platí sestra. Stěžovatelka byla současně poučena o tom, že nebude-li tato výzva splněna, soud návrh na ustanovení právního zástupce zamítne. Tato výzva byla stěžovatelce doručena do vlastních rukou dne 20. 9. 2005, avšak do data vydání napadeného rozhodnutí stěžovatelka na výzvu neodpověděla. Proto byl návrh na ustanovení zástupce zamítnut.

Proti výše uvedenému usnesení podala žalobkyně (stěžovatelka) včas kasační stížnost, kterou Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 30. 12. 2005, č. j. 4 Azs 408/2005 – 73, zamítl, neboť dospěl k závěru shodnému s krajským soudem, že stěžovatelka nesplnila v celém rozsahu požadavek soudu významný pro posouzení otázky, zda jsou u ní splněny předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, jakožto jedné z podmínek pro ustanovení právního zástupce soudem. Rozsudek Nejvyššího správního soudu byl doručen stěžovatelce, jak vyplývá ze záznamu na doručence od obálky, v níž byl doručován, dne 13. 2. 2006, což stěžovatelka stvrdila svým podpisem. Téhož dne nabyl uvedený rozsudek právní moci. Tímto datem také vstoupilo v platnost napadené usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 13. 10. 2005, č. j. 55 Az 148/2004 – 60, v němž kromě zamítnutí návrhu stěžovatelky na ustanovení zástupce, byla stěžovatelka vyzvána, aby ve lhůtě 15-ti dnů odstranila nedostatek povinného zastoupení advokátem pro řízení o kasační stížnosti. Tato výzva se stala aktuální dnem právní moci rozsudku Nejvyššího správního soudu, tedy dnem 13. 2. 2005. Od uvedeného data počal běžet stěžovatelce lhůta k odstranění uvedeného nedostatku, tj. k předložení plné moci udělené advokátovi pro řízení o kasační stížnosti. Lhůta uplynula 15. den od doručení výzvy, tj. v úterý dne 28. 2. 2006. V uvedené lhůtě však stěžovatelka nedostatek povinného zastoupení advokátem neodstranila, ostatně nečinila tak ani později až do předložení spisu Krajským soudem v Brně Nejvyššímu správnímu soudu (16. 3. 2006), resp. do data vydání tohoto usnesení.

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. stěžovatel musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec, nebo člen, který za něj jedná, nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů

vyžadováno pro výkon advokacie. Podle obsahu spisu vystupuje stěžovatelka v řízení jako osoba bez uvedeného právnického vzdělání a musí být proto v řízení o kasační stížnosti zastoupena advokátem. Ostatně takto byla stěžovatelka poučena již v usnesení – výzvě Krajského soudu v Brně ze dne 13. 10. 2005. Nutno však uzavřít, že stěžovatelka nedostatek povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti neodstranila, neboť nedoložila plnou moc, osvědčující takové zastoupení. Přitom ve zmíněném usnesení Krajského soudu v Brně byla výslovně upozorněna na to, že nebude-li nedostatek povinného zastoupení advokátem ve stanovené 15-ti denní lhůtě odstraněn, bude Nejvyšším správním soudem řízení o kasační stížnosti odmítnuto. Protože pro uvedený nedostatek podmínky řízení nelze v řízení o kasační stížnosti pokračovat, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a), za použití ustanovení § 120 s. ř. s.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., neboť v případech odmítnutí kasační stížnosti, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. března 2006

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu